

hrastmi, smerekami, borovci i. t. d. Seliša (vasi) so še bolj redke, proti krajnski deželi komej četerti del velike. Zemlja je od začetka prāv rodovitna, kēr je spočita. Kmetije so velike; njive in travniki semtertje po več oralov mērijo. Veči perdelki so pšenica, rež, turšica; malo sočivja, nekoliko ajde; letas malo korúna, na nekterih krajih je tudi gnjil; répe nisim vidil, korenja malo, zelja malo. Od sadja so bile le jabelka in breskve, družiga malo. — Jed in pa kuha je dosti drugači, kakor v Evropi; od tega bi bilo več pisati. — Stanovanja v ti strani, kjer sim jest, so majhne bajte iz hlodov, vse drugači narejene, kakor krajnske leséne hiše. — Praviga vina od terte skorej tukej ni dobiti, ampak le ponarejene sladke vina. Za sveto mašo sim vino dvakrat v Pitsburgu kupil, in sicer méro, ktera kaka dva bokala derží, za 75 stotinov, to je za 1 gold. 31 kraje., tako de bokal pride na 46 kraje.; in to je bilo neko bélo francosko vino, take dobrote, kakor bi utegnilo na krajnskimi v kerčmi po 16 kraje. biti. — Ljudje so v ti strani zlo zdravi; v bolj zapadnih deželah néki niso takó. —

„Bog vas obvaruj vse v svoji ljubezni, in tudi mene, in nas vse s svojo milostjo podpiraj.“

P. H.

109 let star mož na Krajnskimi.

Gosp. Maksimiljan Himmer, c. k. komisijski zdravnik v Krajnski gori so nam tole za Novice na znanje dali:

3. Grudna lanjskiga leta je na Koroški Beli na Gorenskimi umerl Jožef Kenda, 109 let star mož, ki je pod 6 cesarji in 10 papeži živel. Rojen je bil v Bolcu v letu 1737, in odrašen je v vojaški stan stopil. V tem stanu je avstrijskim cesarjem veliko let služil in tudi v turški vojski bil. Na Hrovaškimi se je bil oženil in več let tam prebival. Pred nekimi leti — že prāv star — se je na Hrušico blizo Jeseníc preselil, pozneje pa na Javorniku živel, kjer mu je več let dobrotljiva baron Cojzova rodovina potrební živež darovala. Clo do zadnje ure je rad okoli hodil, se ravno pokonci deržal, pa tudi ni oslepil in ne oglušil. Pred smertjo ta dan ga je moč zlo zapustila, kar ga je nekoliko ostrašilo, kēr ni bil svoje žive dni nikdar bolán. 3. dan Grudna zjutrej so ga mertviga našli na klopi pri peči — njegovi navadni postelji.

Černe bukve.

Neko podrejeno babo, ki se žlahtna gospá imenovati da, in svojo grozovitno roko tudi še poljubiti ponuja, posebna želja po fazanih mika. Kēr pa ti le po redko perletijo, zató si razvajeno željo s kopuni, kterim fazanov vkus dati vé, spolnuje. Ona kuha v vini neko začimbo (Gewürz), po tem pa vrelo vino v žive kopune vliva, jih za vrat obesi, in v tej strašni žgallini cerkniti da. — Kdo zamore to nečloveško ravnanje z ubogo stvarjo brez groze poslušati? — Černe bukve so za tako divjakinjo še premalo. —c.

Drobtinice iz raznih časopisov.

(Hvala, komur hvala gré.) Ako kter rokodelce zavoljo umnosti, pridniga napredovanja in poštenosti očitno pohvalo zasluži, jo gotovo zasluži Ljubljanski tesárski mojster gosp. Juri Pajk. „Ilirski list“ je tedej prāv storil, de je tudi v nemškimi časopisu lepe vednosti hvale vredniga mojstra razglasil, kteriga bravci Novic že davnej častno poznajo.

(Kolendar za puk) to je pratika za ljudstvo, ktero je Zagrebška kmetijska družba letas v per-

vič na svitlo dala, je vse hvale vredna in po pravici zasluži, de bi si jo vsak hrovaško-slavonski kmet omislil. Lepa misel je bila častitiga vrednika, gosp. Dragutina Rakovca, de je povesti s podobami, ki jih je lani Goriška družba zoper terpinčenje živali tudi Novicam priložiti dala, v ti pratiki natisniti dal. Cena lično natisnjene pratike je 6 kraje.

(Nove slovanske kmetijske Novice) so jeli v Belimgradu na Serbskim ob novim leti za Serbske poljodelce na svitlo dajati, pod nadpisam: Čiča Srečkov, list za srbske zemljodelce. Cena tega lista, ki je ves po izgledu naših Novic sostavljen, je razun poštovine 4 gold. Vrednik je gosp. A. Nikolič. Vsaki torek se izdaja ena pola v četertini. Na čelu nosi podobo, Novični podobi nekoliko enako. — Prāv serčno želimo, de bi imenovani list prāv veliko bravcov imel!

Žalostna novica.

Iz Pešta pišejo, de lakota na Ogerskim zmirej hujši prihaja; v samim Novograškim komitatu je blizo 50,000 ubozih ljudi, ki nimajo kaj jesti. Med kruh mešajo žaganje, ali pa namest kruha jedó lanene preše.

Odgovor.

Tudi slavni česki časopis „Kwety“ v 27. listu oznani, de so presvitli Cesar vódja nemških šol v Celji, gospoda Matija Vodušeka, opata in mestniga fajmoštra izvolili, in praša pri ti priliki: „Radi bi zvedili, ali so to tisti Vodušek, ki so nedavno v Novicah krasni sstavek od učiteljskiga stanú spisali?“ Z veseljem odgovorimo, de so.

Vredništvo.

Naznanje novim naročnikom Novic.

Letas se je toliko novih prejemnikov Novic oglasilo, de so nam prvi peteri listi pošli in de moramo drugi natis napraviti. Berž, ko bo moč, bo nov natis dokončan, in naročniki bodo kmalo tudi perve petere liste dobili, ktere jim sedaj nismo mogli poslati. Rēkli bi, de je gosp. Vertovcova kemija Novicam posebno veliko novih prejemnikov naklonila, kēr je njena hvala zares enoglasna.

Vredništvo.

Popravki.

Vsaka tréh večih rék, ki se v poglavítne vode na Slovēnskimi vtekajo in v njih zgubijo, ima svoje imé od tiste poglavítne vode, v ktero se steka: Murica (Mürz) od Mure, Dravina (Drau) od Drave, in Savina (San) od Save, kakor de bi se povedalo, čija (čigava) de je. To mi je dopovedal ne davno neki učen Slovan. Po tem takim ne porečem več Savina, kakor v 51. listi lanjskiga tečaja, temuč Savina, bēri: Sávna.

—o—

V listu 10, v pesmi: V spomín sv. Cirila in Metoda v 7. verstí beri:

O pač naglo prišla je tje bila do meje Slovenje.

Današnjimu listu je perdjan peti del kemije.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	13. Sušca.		8. Sušca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	54	3	5
1 » » banaške...	3	—	3	6
1 » Turšice.....	2	3	2	4
1 » Šorsice.....	—	—	2	44
1 » Reži.....	2	15	2	14
1 » Ječmena.....	1	47	1	54
1 » Prosa.....	1	42	1	40
1 » Ajde.....	1	35	1	25
1 » Ovsa.....	1	6	1	5

Vrednik Dr. Janez Bleiweis. — Natiskar in založnik Jožef Blaznik v Ljubljani.